

[Udenrigsministeren.]

tre Gange saa meget som de Stater, her er Tale om; men deres Handelsomsætning er et Par Gange mindre for de tre Gange saa mange Indbyggere, end Handelsomsætningen er for Staterne med det ringere Indbyggerantal.

Man kan dertil føje, at for vort Vedkommende er det Lande, med hvilke vi har en ikke ringe økonomisk Forbindelse. De har naturligvis ikke tilnærmelsesvis den Betydning for os som de to store Markedslande, Tyskland og England, men alligevel, vi har i hele Gruppen af disse Stater dog en betydelig Afsætning, ligesom vi har en ikke ringe Indførsel derfra. Der foreligger altsaa et naturligt Grundlag for et økonomisk Samarbejde. Jeg kan tilføje, at i Løbet af Aaret 1930, da vor Udførsel af Kreaturer til Tyskland er gaaet saa betydeligt ned, er det lykkedes i ikke helt ringe Grad at bøde derpaa ved en betydelig Udførsel af levende Kreaturer til Belgien og en meget anselig Udførsel af Kød til Holland, saaledes at en væsentlig Del af den Mindreudførsel, vi har haft til Tyskland af Kød og Kreaturer, er erstattet ved Udførsel til Belgien og Holland. Om dette kan fortsættes og i hvilket Omfang, er naturligvis i Øjeblikket vanskeligt at afgøre, men saa meget kan siges, at vi har disse Lande imellem en meget anselig økonomisk Fællesinteresse, og det kan derfor ventes, at den Begyndelse, man her gør, kan faa Betydning for et nøjere økonomisk Samarbejde mellem disse Stater.

En særlig Betydning kan dette antages at faa overfor de almindelige handelspolitiske Forhandlinger, der i stigende Grad finder Sted i Europa, og det kan være en Værdi til Støtte af Englands Fastholden af den liberale Handelspolitik. Dertil kan jeg føje, at hvis den økonomiske Isoleringspolitik, der allerede har fejret saa store Triumfer blandt Stormagterne i Europa i de senere Aar, slaar igennem, ja, drives til Yderlighed, saaledes at Tilstanden bliver virkelig alvorlig for den Gruppe af Stater, der her er Tale om, udover hvad de almindelige verdensøkonomiske Kriseforhold medfører, hvis Afspærringsforanstaltninger rammer meget haardt i denne Gruppe af Lande, vil de gennem nogen Tid vænede til Samvirken utvivlsomt kunne udvikle en direkte Samarbejdets Aand, der er i Stand til at føre til en indbyrdes Vareudbytning af langt større Omfang, end Tilfældet hidtil har været, naturligvis begrænset af de rent praktiske Muligheder, der maatte foreligge.

Man kan sige, at dette Forslag, som det i Øjeblikket er formet, ikke indeholder meget

bindende Bestemmelser, det er ikke Baand af vidtrækkende Karakter for nogen af de Stater, der deltager i Aftalerne, men det er et gensidigt Tilsagn om at sætte Ryg mod Ryg overfor de økonomiske Farer, der truer, og jeg tror, at der i saa Henseende er skabt et værdifuldt Grundlag, som gør, at man med Tilfredshed kan tiltræde disse Aftaler her i Danmark.

Jeg skal da anbefale Forslaget til villig og hurtig Behandling.

Hans Rasmussen: Jeg skal paa min Gruppens Vegne ganske kort udtale, at vi med Glæde slutter os til det foreliggende Forslag. Jeg skal yderligere tilføje, at vi med Tilfredshed har set paa den Virksomhed, den højtærede Udenrigsminister har udfoldet og været med til at støtte i Henseende til at tilvejebringe det Resultat, der nu foreligger. Paa en Maade er jo den Forhandling, der i Øjeblikket finder Sted, en Fortsættelse af den Forhandling, der paabegyndtes sidste Foraar og blev fortsat i Efteraaret, da vi havde til Behandling Forslaget om den mere omfattende Toldvaabenhvile. Jeg havde da Lejlighed til paa min Gruppens Vegne at give Udtryk for den Grundopfattelse, vi maa nære, naar vi staar overfor Spørgsmaal af denne Art. Jeg skal ikke komme ind paa en Gentagelse af, hvad jeg da sagde, men blot udtale, at det, der her foreligger, saa vidt vi kan skønne, er det i Øjeblikket opnaaelige paa dette Omraade. Vi beklager, at ikke en mere vidtgaaende økonomisk Fredstilstand i Øjeblikket kan bringes til Veje, men naar det ikke er Tilfældet, er vi dog glade over, at den Række af Stater, som der her er Tale om, og som dog formentlig maa siges at betyde noget, naar de optræder i Fællesskab, er blevet enige om det Resultat, her foreligger. Det er naturligvis rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at af meget bindende Karakter er denne Konvention ikke, og naar min Gruppe slutter sig til den, er det uden større Illusioner om nærliggende praktiske Resultater af Konventionen. Vi ser dens Betydning deri, at den forhaabentlig vil have nogen Virkning udadtil, og vi haaber, at den vil være af nogen propagandistisk Virkning overfor den store Stat mod Vest, som vi naturligvis altid har vor Opmærksomhed henvendt paa, naar vi beskæftiger os med Spørgsmaal som dem, der her er Tale om.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men indskrænke mig til at anbefale dets Vedtagelse og udtrykke Haabet om, at denne Vedtagelse maa ske med det størst mulige Flertal